

NOTAT

Dyrevelfærd & Veterinærmedicin
J.nr. 2019-15-31-00047
Ref. BEBTH
Dato: 27-08-2019

Høringssvarnotat vedr. bekendtgørelse om frivillig dyrevelfærds mærkningsordning og autorisationsbekendtgørelsen

Udkast til bekendtgørelse om frivillig dyrevelfærds mærkningsordning og bekendtgørelse om autorisation og registrering af fødevarevirksomheder m.v. har været sendt i høring i perioden 1.-14. august 2019.

Der er modtaget høringssvar med bemærkninger fra:

1. De Samvirkende Købmænd (DSK)
2. Dyreværns-Organisationernes Samarbejds-Organisation (DOSO)
3. Det Dyreetiske Råd (DDR)
4. Den Danske Dyrlægeforening (DDD)
5. Dyrenes Beskyttelse (DB)
6. Landbrug & Fødevarer (L&F)

Bemærkninger til udkast til bekendtgørelse om frivillig dyrevelfærds mærkningsordning

Fødevarestyrelsens bemærkninger til høringssvarene er anført med kursiv.

Høringssvarene har givet anledning til en række ændringer i bekendtgørelsesudkastet med henblik på større grad af konsekvens og enklere forståelse.

Generelle bemærkninger

DOSO anfører:

"DOSO anerkender det arbejde, der gøres for højere dyrevelfærd gennem en udvidelse af området for Dyrevelfærdsmærket.

Da DOSO har været med til at udarbejde indholdet af de kriterier, som ligger til grund for mærket, kan vi naturligvis tilslutte os bekendtgørelsen."

DDR anfører:

"DDR gentager høringssvar, som blev fremsat i forbindelse med den oprindelige bekendtgørelse om frivillig dyrevelfærds mærkningsordning:

"Rådet finder det endvidere meget vigtigt, at der nedsættes en følgegruppe. Denne gruppe bør observere, om mærkningsordningen kommer til at fungere som tilsigtet i

den nuværende form, hvilket Rådet forstår, som at mærket hjælper til at flytte markedsandele fra produktioner, der alene opfylder lovens minimumskrav, til produktioner, der opfylder krav til dyrevelfærd ud over dette. Følgegruppen bør endvidere sikre, at kravene på de enkelte niveauer udvikles i takt med udviklingen af de lov-mæssige minimumskrav. Sammensætningen af følgegruppen bør ske, så disse opgaver kan varetages.

Rådet peger videre på, at variationen i produktionsvilkår inden for de valgte niveauer kan være stor, og at der muligvis kan være behov for at videreudvikle mærkningsordningen med en yderligere inddeling inden for hvert niveau, som det kendes fra mærkningsordninger i udlandet. Samtidig minder Rådet dog om, at der her er en hårfin balance ift. mængden af information, som forbrugere skal forholde sig til, jf. overvejelser i den førnævnte udtalelse om markedsdrevet dyrevelfærd.

Rådet mener endvidere, at mærkningsordningen på længere sigt bør udvides til at omfatte andre produktioner end svineproduktionen, fx produktionen af æg, slagtefjerkræ, mælk osv.”

Det Dyreetiske Råd har ved tidligere høringer noteret, at mærkningsordningen siden er blevet udvidet til at omfatte tilberedt kød og kødprodukter, der udelukkende eller primært indeholder svinekød, samt til at omfatte slagtekyllinger. Rådet hilser det i indeværende høring velkomment, at mærkningsordningen nu også udvides til at omfatte kalve- og oksekød samt mejeriprodukter.

I forlængelse af de tidligere fremsatte bemærkninger om behovet for en følgegruppe og andre tiltag til kvalitetssikring og fortsat udvikling af ordningen, vil Rådet anbefale, at der efter et par år iværksættes en undersøgelse, der kan belyse effekterne af mærkningsordningen i forhold til dyrenes velfærd. Denne anbefaling gælder også mærkningsordningerne for svin og slagtekyllinger.

Det Dyreetiske Råd har i forbindelse med denne høring ikke forholdt sig til selve afgrænsningen mellem niveauerne i mærkningen, hvilket efter Rådets opfattelse kræver en grundigere fælles drøftelse. Rådet finder det dog afgørende, at det sikres, at de konkrete krav til hvert niveau reelt bidrager til forbedring af dyrevelfærden.”

FVST: Bemærkningerne tages til efterretning. I samarbejde med Partnerskabet på Dyrevelfærdsmerket sker der løbende evaluering af ordningen, og vi kan evt. overveje, hvordan vi efter en årrække evaluerer det mere tilbunds-gående, hvis der findes behov herfor.

DDD anfører:

”DDD bifalder, at det statslige dyrevelfærdsmerke udvides til at omfatte okse- og kalvekød, samt mejeriprodukter baseret på komælk. DDD glæder sig over mærkets succes og håber, at mærket kan få endnu større udbredelse i fremtiden.”

FVST: Bemærkningen tages til efterretning.

DB anfører:

”Dyrenes Beskyttelse finder generelt, at grundniveauet er for lavt i forhold til de krav en besætning med enten slagtekalve eller malkekvæg skal overholde for at leve op til

niveau 1 i mærket. Flere af kravene er allerede fuldt eller delvist implementeret i produktionen (fx via frivillige brancheaftaler eller Lov om Hold af Malkekvæg), og det er derfor tvivlsomt, hvor mange velfærdsforbedringer mærket reelt vil medføre i praksis indenfor kvægområdet. Dyrenes Beskyttelse opfordrer derfor til, at der efter en 2-årig periode med henholdsvis svin, slagtekyllinger, kalve og oksekød samt mejeriprodukter under mærket iværksættes en systematisk undersøgelse af mærkets udbredelse i forhold til antal dyr og færdige produkter under de 3 niveauer i mærket. En sådan undersøgelse skal bruges til at kvantificere og vurdere den effekt mærket har haft i forhold til at få skabt forbedringer af dyrevelfærden i de respektive primærproduktioner.”

FVST: Kriterierne, der ligger til grund for de tre niveauer i ordningen, er højere end gældende lovgivning. Det statslige Dyrevelfærdsmærke fungerer ligeledes som en guide til forbrugerne.

Specifikke bemærkninger fra de enkelte høringsparter

DSK anfører:

”DSK glæder sig over, at Dyrevelfærdsmærket nu udvides til også at omfatte kalve- og oksekød samt mejeriprodukter. Som bekendt har DSK været med i arbejdet med at udarbejde kriterierne helt fra starten af ordningen, og også nu vedr. slagtekvæg- og malkekvægbesætninger. Som vi også har tilkendegivet tidligere, ved brev af 24. maj og mail af 11. juli, er vi enige i kriterierne.

Vi savner dog fortsat svar på vores spørgsmål om, hvorvidt sammensatte produkter, såsom sandwich med dyrevelfærdsmærket skinke og ost og produkter såsom is og tzatziki vil kunne mærkes, hvis de i øvrigt overholder kravene i § 21 stk. 4. Der er i forhold til tidligere bekendtgørelse tilføjet ”færdigretter”, men det er ikke nærmere defineret, og en sandwich er vel næppe en færdigret, og mon is og tzatziki er mejeriprodukter?”

FVST: Imødekommes delvist. Det er, som hidtil, muligt at mærke med Dyrevelfærdsmærket på de nævnte produkter, som i bekendtgørelsen vil være betegnet ”færdigretter m.v.”

”Samtidig optræder betegnelsen ”fremstillede mejeriprodukter”, hvilket ikke er et begreb, vi sædvanligvis bruger eller forstår. I princippet er alle de produkter, vi taler om, vel fremstillet.”

FVST: Imødekommes.

”Der er tilsyneladende gået noget galt i nummereringen af kapitler i indholdsfortegnelsen, da kapitel 3 optræder to gange, og nummereringen ikke er ens i indholdsfortegnelsen og inde i teksten. Derudover stemmer teksten for de enkelte afsnit i indholdsfortegnelsen og inde i teksten ikke overens.”

FVST: Imødekommes.

”Dyrevelfærdsmærket skrives på skift med stort og lille d, se eks. § 25. Det skal vel være Dyrevelfærdsmærket, når det er et navneord, og dyrevelfærdsmærket, når det er et verbum/tillægsord?”

FVST: Imødekommes.

”I § 2 punkt 9) defineres en kalv som et dyr på indtil 6 måneder. Der stemmer ikke med reglerne om mærkning af okse- og kalvekød, idet en kalv her er op til 12 måneder.”

FVST: Imødekommes ikke. Reglerne lægger sig op ad kalvedirektivet (Rådets direktiv 2008/119 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve), som definerer det på den måde. Vi er opmærksomme på forskellen i forhold til definition af kalvekød i anden lovgivning, men bibeholder det, som det er, fordi reglerne i Dyrevelfærdsmærket vedrører de levende dyr og dyrevelfærd.

”I § 2 punkt 23) henvises til økologiforordning 2007/834, er den ikke afløst af 2018/848?”

FVST: Imødekommes ikke, da forordningen 2018/848 først finder anvendelse fra 1. januar 2021.

”Når det, ifølge § 5, er muligt at have dyr af forskellige niveauer i samme besætning, bør man vel i teksten angive niveau/niveauer (ental og flertal), når niveau omtales.”

FVST: Imødekommes.

”Vedr. dokumentation er der ændret fra ”..skal opbevare mindst 1 år” til ”...opbevare i et år”. Vi opfatter den nye formulering som en stramning, idet man således skal opbevare 1 år hverken mere eller mindre, hvorimod mindst 1 år giver virksomhederne mulighed for at kassere dokumentationen på et valgfrit tidspunkt efter 1 år. Vi opfordrer derfor til at beholde formuleringen ”mindst 1 år”.

FVST: Imødekommes ikke, fordi der er tale om en præcisering af, at dokumentet kræves opbevaret i 1 år og derefter er virksomheden frit stillet til at kassere det. Når der står ”mindst”, er der uklarhed omkring hvor meget mere end 1 år, det skal opbevares.

”I § 19 ville det være nyttigt, at det var helt klart, hvorvidt det er de enkelte produkter, der skal godkendes, eller om det er den danske virksomhed, som får en godkendelse, og dermed kan indføre produkter, som overholder reglerne.”

FVST: Det er de enkelte produkter, der skal godkendes, og ikke virksomheden. Bemærkningen giver dog ikke anledning til ændringer i teksten.

”I § 22 angives, at Dyrevelfærdsmærket må bruges i forbindelse med oplysning og undervisning. Det er ikke nævnt, at det må bruges i reklamer mv, hvilket fremgår af designmanualen. Vi foreslår derfor, at det specifikt fremgår i bekendtgørelsen, at anvendelse, som ikke er på selve produkterne, men f.eks. er markedsføring og generel reklame, er tilladt i henhold til designmanualen (så det ikke kun drejer sig om oplysning og undervisning).”

FVST: Imødekommes delvist. Som bekendtgørelsen er formuleret, er det ikke til hinder at bruge mærket i markedsføringsøjemed.

”I bilag 4 vedr. malkekvægsbesætninger er der under niveau 3, punkt 4) angivet undtagelser vedr. handyr over ni måneder samt tyre over 12 måneder. Det er vel en fejl? Det ser ud, som om teksten er kopieret fra slagtekvægsbesætninger.”

FVST: Imødekommes, fordi denne tekst om handyr ikke findes relevant under bilag 4 om kvægsbesætninger, der leverer mælk under ordningen.

”Vi har derudover en del bemærkninger til den sproglige fremstilling i bekendtgørelsesudkastet. Da vi ikke har kunnet få en udgave af dokumentet i en form, som vi kan tilføje bemærkninger i elektronisk, har vi i stedet anført en del forslag til sproglige rettelser i hånden og vedlægger en scanning af dette, se bilag.”

FVST: Imødekommes i det store hele – gennemgang heraf er dog ikke medtaget her.

DDD anfører:

”Generelt opfordrer DDD til, at bekendtgørelsen følges af en vejledning, der beskriver, hvordan de enkelte kriterier skal fortolkes. DDD mener, at følgende især bør præciseres i en vejledning:

- hvor mange timer i døgnet, at dyr skal være på græs for at opfylde kriteriet om afgræsning,
- præcisering af kravene til kvaliteten af mælkeerstatning, fx 60% skummetmælkspulver, for at kunne sidestilles med mælk,
- hvordan dødelighed opgøres, og hvordan lav dødelighed defineres.”

FVST: Vi vil udarbejde en vejledning, men der bliver ikke noget konkret krav til, hvor mange timer, dyrene skal være på græs. Kvaliteten af mælkeerstatning vil blive udfoldet i vejledningen, men der vil være tale om retningslinjer.

”DDD finder det desuden beklageligt, at kriteriet om handlingsplan for dødelighed ikke indeholder en klar præcisering af konsekvenser og tidsplan for reduktion af dødeligheden. Det bekymrer DDD, at mærkets integritet kan lide overlast, hvis besætninger med uacceptabelt høj dødelighed får lov at fortsætte i ordningen på ubestemt tid. DDD mener, at der bør være konsekvenser, hvis dødeligheden ikke reduceres til et nærmere defineret acceptabelt niveau efter rimelig tid, fx 2 år. DDD mener desuden, at indsatsen for reduktion af dødeligheden bør støttes af påbudte kvartalsvise dyrlægebesøg for opfølgning på handlingsplanens tiltag og fremdrift i f.eks. 2 år. Manglende reduktion af dødeligheden til acceptabelt niveau efter iværksættelse af handlingsplan herfor, bør resultere i midlertidig udelukkelse fra mærkeordningen.”

FVST: Imødekommes ikke. Niveauet af dødelighed vil ikke blive præciseret, fordi det er en enkelte besætningsejers ansvar at reducere det i samarbejde med sin dyrlæge. Der er ikke tale om benchmark, men om at der skal være fokus på dødelighed i besætninger. Styrelsen har andre tiltag til håndtering af høj dødelighed i kalvebesætninger. Styrelsen har fokus på området og vil på sigt overveje, om der skal laves tiltag for at undgå, at besætninger i en længere periode kan levere til ordningen, selvom de har en høj dødelighed.

DB anfører:

”Fælles kommentarer til dyrevelfærdsmerkets krav til slagtekvægbesætninger og malkekvægbesætninger

Der er allerede indgået frivillige aftaler i branchen om at stoppe aflivningerne af tyrekalve. Til gengæld stiger eksporten af spædkalve til udlandet. En eksport der indebærer en lang og strabadserede dyretransport af kalve helt ned til 10 dages alderen. Det giver meget mere mening i et statsligt dyrevelfærdsmærke at indføre et forbud mod lange transporter af spædkalve til udlandet, i stedet for at forbyde en praksis omkring aflivning af tyrekalve, som allerede er under afvikling.”

FVST: Dyrevelfærdsmærket fokuserer på transporttiden til slagtning, hvilket også gør sig gældende for de to andre dyrearter i ordningen; svin og slagtekylling.

”Kravet om at ko og kalv skal gå sammen i 12 timer på niveau 1 og 24 timer på niveau 3 bør suppleres med krav om, at koen skal kælte i enkeltkælvningsboks eller på græs.”

FVST: Det er et krav i lov om hold af malkekvæg (med overgangsregler), og er allerede opfyldt i de fleste besætninger. Vi vurderer, at bindestalde, som udgør en del af de besætninger, der ikke har enkeltkælvningsboks, i øvrigt ikke kan indgå i ordningen.

”Der er endvidere behov for på niveau 1 og 2 at skærpe kravet til opfyldelse af kalvens suttebehov, således at kalvene får deres mælk gennem et suttesystem, der naturligt opfylder deres suttebehov.”

FVST: Imødekommes ikke. Der er krav i gældende lovgivning allerede om, at kalves suttebehov skal opfyldes i forbindelse med mælkeoptag.

”Specifikke kommentarer til kravene til slagtekvægbesætninger

Det er positivt, at ko og kalv på niveau 3 skal gå sammen de første 12 uger efter kælvning. Det er formentlig kun kødkvægproducenter, der i dag kan overholde dette, hvor kalven typisk går sammen med koen i 5-6 måneder, og hvor dyrenes går ude en stor del af året. Det er fint, at dette anderkendes med det højeste niveau i det statslige mærke.”

FVST: Bemærkningen tages til efterretning.

”Specifikke bemærkninger til karavene til malkekvægbesætninger

Der er en stor mangel, at der ikke er fastsat minimums pladskrav til hverken totalareal eller sengebåsens størrelse på niveau 1 for malkekvægbesætninger under mærket, og det bryder med princippet om, at dyr under dyrevelfærdsmærket har bedre plads. Dette forværres yderligere af, at niveau 1 og 2 besætninger med malkekvæg heller ikke skal ud på græs om sommeren. Malkekøer har brug for plads at bevæge sig på, og brug for en tilpas stor sengebås, hvor de kan hvile og uhindret kan rejse-og lægge sig. Ifølge Indretning af stalde – Danske anbefalinger 2018 udgivet af SEGES, skal en sengebås til køer af stor race være 1.25 meter i bredden og 2.85 meter i længden. Det er der rigtig mange stalde, der ikke kan leve op til, og køerne er populært sagt vokset ud af sengebåsene, da de generelt er blevet større og større gennem de senere år. Konsekvensen af de alt for små sengebåse er køer, der ikke kan ligge komfortabelt, køer med trykninger på grund af kontakt med inventaret, reduceret liggetid og unormal rejse-og lægge sig adfærd. Forhold der alle påvirker køernes velfærd i negativ retning, og som vil være tilladt under det statslige dyrevelfærdsmærke. Det er ikke acceptabelt.

På niveau 2 skal malkekøerne have mindst 6 m² totalareal, hvilket svarer til de nuværende økologiregler, men som er betydeligt under de danske anbefalinger for indretning af stalde til kvæg. Her anbefales det, at totalarealet er på mindst 8 m² per ko for stor race og 6.6 m² for Jersey. Det statslige dyrevelfærdsmærke overholder således end ikke den laveste anbefaling. Ydermere er der hverken niveau 2 eller 3 krav til sengebåsens størrelse og dimensioner, hvilket både er uforståeligt og uacceptabelt, da

det er helt afgørende for malkekøers trivsel og velfærd og mælkeproduktion, at de har mulighed for at ligge komfortabelt de 10 timer i døgnet de helst skal hvile.

På niveau 3 skal køerne netop have et totalareal, der svarer til de danske anbefalinger for indretning af stalde, dog kan 2 m² af arealet udgøres af et udendørs motionsareal. Her bør det præciseres, at alle køer skal have daglig adgang til det udendørs udeareal, som desuden skal holdes tørt og rent.”

FVST: Bemærkningen imødekommes, hvorfor der også vil være krav om afgræsning for køerne på niveau 2. Dette krav har været hensigten fra Partnerskabet bag Dyrevelfærdsmærket i hele udviklingsforløbet. Såfremt en malkebesætning skal levere kød til ordningen, skal dyrene opfylde kravene i bilag 3 i bekendtgørelsen (om kød) på relevant niveau.

”Det er positivt, at besætninger på niveau 3 skal have deres dyr på græs om sommeren. Det er imidlertid meget forvirrende, at de i § 13 stk. fremgår at ”Økologiske malke- og slagtekvægbesætninger anses for at overholde kravene til at producere til niveau 2 under dyrevelfærdsmærket...”, når der i bilag 4 med de supplerende krav til malkekvægbesætninger, som er omfattet af niveau 2, hverken indgår krav om at køerne skal på græs eller at ko og kalv skal gå sammen i 24 timer. Forhold som økologerne lever op til i henhold til økologireglerne. Det betyder i praksis en opdeling af økologisk mælk og kød i 2 niveauer, og der bliver mælkekartoner med økologisk mælk med både 2 og 3 hjerter i køledisken. En forvirrende situation for forbrugerne alene fordi økologiske malkekvægbesætninger med 6 m² totalareal kan få 2 hjerter, mens økologiske malkekvægbesætninger med 8 m² per ko for stor race og 6.6 m² for Jersey kan få 3 hjerter. Og der vil samtidig være konventionel mælk med 2 hjerter, hvor køerne ikke har været på græs om sommeren. Endnu mere forvirrende, og meget ærgerligt at der ikke er krav om sommergræs for malkekøer på niveau 2, og krav på niveau 3 til at ko og kalv gå sammen i længere tid.”

FVST: Imødekommes, så der er kriterier om adgang til græsareal for køer allerede på niveau 2, hvilket også har været forudsat af Partnerskabet bag Dyrevelfærdsmærket.

”Øvrige bemærkninger

Svineproducenter under det statslige dyrevelfærdsmærke har hidtil haft mulighed for at søge dispensation til at halekupere ved særlige forhold. I § 8 stk. 2 ændres dette til, at primær- producenten fremadrettet skriftligt skal meddele Fødevarestyrelsen, hvis der halekuperes i besætningen, eller hvis der holdes halekuperede grise i besætningen. Grisens lange hale er en god velfærdsindikator, og det er en ærgerlig ændring, der dels gør det lettere at starte med at halekupere i mærkebesætninger, og som samtidig tyder på at der er forhold omkring dyrevelfærd, som ikke fungerer i mærkebesætningen. Der kan let opstå en situation, hvor primærproducenten ikke i tide får meddelt Fødevarestyrelsen, at der praktiseres halekupering af pattegrise i besætningen eller er halekuperede grisen i staldene. Dyrenes Beskyttelse opfordrer derfor til, at kontrollen på slagteriet skærpes, således at alle halekuperede og halebidte grise fortsat frasorteres på slagteriet.”

FVST: Ændringen i § 8, stk. 2 er udelukkende en ændring af administrationen af reglen. Det er fortsat ikke muligt at sælge halekuperede eller halebidte grise under Dyrevelfærdsmærket.

”Dyrenes Beskyttelse bemærker, at i Bilag 2, som fastsætter dyrevelfærdsmærkets krav til slagtekyllingebesætninger, lempes metoden til at beregne belægningsgrad generelt til et gennemsnit over tre på hinanden følgende rotationer, mens det tillades, at belægningsgrad på det enkelte hold må overstige den maximale belægningsgrad med 1 kg per m², hvilket er en forringelse.”

FVST: I en del af slagtekyllingeproduktionen under det statslige dyrevelfærds-mærke klækkes æggene i stalden allerede i dag. Erfaringer viser, at andelen af levedygtige kyllinger, der kommer ud af æggene, varierer meget, når der anvendes klækning i stald. I praksis gør variationen det meget vanskeligt at sikre overholdelse af kravet til maksimal belægningsgrad for særligt niveau 1, hvor belægningsgraden aldrig må overstige 38 kg/m², medmindre man indfører en meget stor ”margin” og indsætter en hel del færre æg, end hvis man indsatte daggamle kyllinger i stalden. Denne margin er meget omkostningstung for slagtekyllingeproducenterne. Styrelsen ser gerne, at der klækkes på stald, hvilket kræver, der er en større margin, og denne fleksibilitet skal være med til at udvikle mærket. Der har derfor været behov for at ændre beregningsmetoden, som er i overensstemmelse med krav i øvrig lovgivning (lov om hold af slagtekyllinger).

L&F anfører:

”Det fremgår ikke klart af bekendtgørelsen om køer og ungdyr fra mælkebesætninger under ordningen kan levere kød inden for de samme niveauer, som de producerer mælk på. For niveau 2 er der nogle enkelte mindre forskelle i kravene til mælk og kød begrundet i, at de produktionsmæssige forhold er noget forskellige. Men kravene bør kunne betragtes som ækvivalente, så en mælkeleverende besætning også automatisk er godkendt som leverandør af kød i niveau 2, hvis ellers kravet om ophold i besætningen, jf. §12 stk. 1 er opfyldt. I niveau 3 er der nogle lidt større forskelle omkring kravene til kalve, og der synes derfor ikke at være ækvivalens her, hvorfor dyr født i mælkeleverende besætninger på niveau 3 kun bør kunne levere kød på niveau 2 med mindre kravene til kalve er opfyldt.”

FVST: En malkeko, der lever under kravene til niveau 1 i bilag 4, kan levere mælk med 1 hjerte og blive slagtet, så kødet kan få 1 hjerte.

En malkeko, der lever under kravene til niveau 2 i bilag 4, kan levere mælk med 2 hjerter og blive slagtet, så kødet kan få 2 hjerter.

En malkeko, der lever under kravene til niveau 3 i bilag 4, kan levere mælk med 3 hjerter og blive slagtet, så kødet kan få 2 hjerter (grundet krav til ko/kalv).

Malkebesætningen skal dog være tilmeldt til levering af kød, bilag 3 på relevant niveau for også kunne levere køer og kvier til slagtning med mærkning af kød under ordningen og ikke kun mælk. Hvis ko/kvie ikke er født under ordningen, skal den have levet mindst et år under ordningen eller tilsvarende ordning med relevant kontrol (fx økologi eller Dansk Kalv).

”Ifølge § 4 punkt 3) skal det angives om, man tilmelder sig ordningen som mælke-, slagtekalve- eller kødkvægsproducent. Det bør alene angives om man tilmelder sig som mælkeproducent eller slagtekvægsbesætning, så der er overensstemmelse med definitionerne.”

FVST: Imødekommes, så der vil stå mælk eller kød.

”I § 8 stk. 2 bør det tilføjes, at producenten også har pligt til at meddele slagteriet, hvis han halekuperer grise.”

FVST: Imødekommes ikke, da dette allerede fremgår af bilag 1 om svin.

”Ikkravene til egenkontrol fremgår af § 9, og det forudsættes at egenkontrollen af dyrevelfærd kan tilføjes allerede eksisterende egenkontrolprogrammer, og at dette præciseres i vejledningen. Desuden bør det tilstræbes, at kontrol af egenkontrolprogrammer i så vid udstrækning som muligt koordineres, således at samme kontrolmyndighed kan udføre kontrol af alle elementer, så det sikres at antallet af kontrolbesøg minimeres.”

FVST: Imødekommes.

”§10 stk. 4-7 skal konsekvensrettes efter stk. 3 er udgået.”

FVST: Imødekommes.

”I § 10 stk. 7 er det præciseret, at udgiften til auditering afholdes af primærproducenten. Det bør i stedet være formuleret, at udgiften er Fødevarestyrelsen uvedkommende.”

FVST: Imødekommes ikke, da Fødevarestyrelsen også kan rekvireres til at auditere primærproducenter, hvilket Fødevarestyrelsen opkræver betaling for.

”I § 11 stk. 4 foreslås følgende sproglig ændring:

”..., skal inspektionsorganet uden unødigt ophold...” foreslås ændret til ”..., skal inspektionsorganet straks...”

”...eller den ansvarlige primærproducent retter op på straks.” foreslås ændret til ”...eller den ansvarlige primærproducent straks retter op på.”

FVST: Imødekommes ikke, fordi der måske ikke kan rettes op på det, mens inspektionsorganet nærmest står og ser på det. Med ”straks” vil der være pligt for inspektionsorganet til at informere os, og det kan de ikke, hvis de skal afvente, om det er rettet op eller ej.

”§ 12, stk. 1, nr. 3 litra b. bør der tilføjes et ”mindst”: ”, således at dyr, der skal leveres, har levet mindst 1 år under dyrevelfærdsmærkeordningen...”

FVST: Imødekommes ikke fordi ”mindst” ikke tilføjer nogen præcisering af hvor længe det skal have levet under ordningen.

”I § 15, stk. 4 bør kravet om markedsføring af grise ændres, så det alene er halekupe-rede grise, som ikke må markedsføres. I produktioner med hele haler er risikoen for halebid dokumenteret større end i almindelig produktion, og det nuværende krav har store økonomiske konsekvenser for landmanden, og er en afgørende barriere for at udvikle markedet for velfærdsgrise. Derfor bør det accepteres at velfærdsgrise med halebid fremadrettet kan markedsføres under dyrevelfærdsmærket. For at sikre og skærpe fokus på at minimere udfordringer med halebid i besætninger foreslås det, at der indføres et generelt krav om halvårligt opdateret handlingsplan i alle besætninger. Herved vil princippet også blive parallelt til kravet om handlingsplan for dødelighed på kreaturområdet.”

FVST: Imødekommes ikke.

”I § 17 rubriceres mejerier som en delmængde af detail- og engrosvirksomheder. Det er ikke den rette indplacering, da et mejeri er en fødevareproducerende virksomhed. Det bør afspejles i kapitel 5.”

FVST: Imødekommes ikke, fordi opdelingen i regi af Fødevarestyrelsen er anderledes, hvor et mejeri er en engrosvirksomhed. Der er forskellige krav til slagterier og henholdsvis til detail- og engrosvirksomheder. Derfor kan mejerier og slagterier (og evt. også opskæringsvirksomheder, eks. supermarkeder) ikke indgå i en kategori, der hedder "fødevareproducerende virksomhed".

"I bilag 3 er det for niveau 2, punkt 2 præciseret, at kalve og ungdyr, som opstaldes i sengebåsestald med mindst en bås pr. kalv kan indgå i ordningen. Denne tilføjelse bør indføres allerede på niveau 1, og dermed gælde for hele ordningen."

FVST: Imødekommes.

"I bilag 3, niveau 2 må arealkravet for dyr over 380 kg udgå, da der allerede under niveau 1 stilles krav om 1,0 m² for dyr over 220 kg."

FVST: Imødekommes.

"I bilag 3 bør punkt 2 i niveau 3 udgå, da det allerede er beskrevet på niveau 2, og derfor er det også gældende i niveau 3."

FVST: Imødekommes.

"I bilag 4 skal kravet om afgræsning i niveau 3, punkt 4 overflyttes til niveau 2. Det har i hele forarbejdet været forudsat og beskrevet, at afgræsningskravet i mælkeproduktionen skulle gælde i niveau 2."

FVST: Imødekommes, så der også kommer kriterier for afgræsning på niveau 2, som forudsat af Partnerskabet bag Dyrevelfærdsmærket.

"I bilag 4 bør nuværende tekst: "de første 12 uger af kalvens levetid skal den have adgang til mælk via yver fra lakterende ko" ændres til "I de første 12 uger af kalvens levetid skal den have adgang til mælk ved amning af en ko"

FVST: Imødekommes, så der står "i de første 12 uger af kalvens levetid skal den have adgang til mælk ved at patte en ko."

"Derudover bør der tilstræbes en mere konsekvent og stringent ordvalg gennem teksten, herunder ved brug af tal (1-10 eller en-ti) og brugen af "levende vægt eller vægt".

FVST: Imødekommes.

Bemærkninger til udkast til autorisationsbekendtgørelsen

Fødevarestyrelsen konstaterer, at der ikke har været bemærkninger til denne.